

Durven zorgen, een nieuwe levensstijl

De jongeren van Focolare hebben de nieuwe internationale campagne #daretocare gelanceerd om samen verantwoordelijkheid te nemen voor onze samenleving en planeet. Deze richt zich op de thema's 'actief burgerschap' en 'politiek voor eenheid'. We geven het woord aan een Belgische vertegenwoordiger en ook aan Elena Pulcini, hoogleraar sociale filosofie aan de Universiteit van Florence.

Elisabeth Eneman: "# Daretocare, 'durven zorgen', wil aanzetten om verantwoordelijkheid te nemen en belang te hechten aan alles wat er in de wereld en rondom ons gebeurt. We zien in de wereldgebeurtenissen die elkaar opvolgen hoe dringend we een andere levensstijl moeten hanteren, voor de aarde; een houding van zorg voor mensen en voor de natuur. Thema's die paus Franciscus met de encycliek Laudato Si' – 'Zorg voor ons gemeenschappelijke huis' – aan de orde stelde en waarvoor hij dit jaar uitriep tot bezinningsjaar (24 mei 2020 - 24 mei 2021). Het voorstel om #daretocare Traject 2020/2021 te volgen is eenvoudig: stel 'zorg' centraal in je leven als burger. In tal van landen ontstaan originele en creatieve manieren van zorg. Het slotevent van #daretocare zal de Verenigde Wereldweek 2021 zijn (1-9 mei). Het centrale evenement organiseren we dan in Brussel.

Meer op: www.unitedworldproject.org en op <http://www.focolare.be>."

Welke invloed heeft de ervaring van de pandemie die we meemaken op uw visie op de zorg?

Elena Pulcini: "Het lijkt mij dat er **een beeld van zorg als hulp** is ontstaan. Laten we denken aan al het medisch en gezondheidspersoneel. Het heeft positieve elementen wakker geschud, passies die op de een of andere manier vergeten zijn, zoals dankbaarheid, medeleven, de perceptie van onze kwetsbaarheid. Het is noodzakelijk om wat ik noem **empathische passies** te wekken. Tegelijkertijd is de zorg echter enigszins opgesloten gebleven in een hoofdzakelijk humanitaire betekenis, wat in het Engels "cure, the remedy" wordt genoemd en niet "care, the cure". **Zorg moet een manier van leven worden**".

We dromen graag van een samenleving waarin zorg de ruggengraat vormt van lokale en

mondiale politieke systemen. Is dit een utopie?

Zorgen wordt echt het wereldwijde antwoord op de grote uitdagingen van onze tijd als we weten hoe we het kunnen vinden door het empathische vermogen om met anderen om te gaan. Ik weet niet of dit echt haalbaar is, maar ik denk dat we het utopische perspectief niet mogen verliezen. Verantwoordelijkheid is niet genoeg, we moeten ook hoop kweken".

Welke suggesties zou u ons doen om in deze richting te gaan en onze samenlevingen te oriënteren op de zorg die door de instellingen gedragen wordt?

"Ik geloof dat we op alle plaatsen waar we actief zijn, moeten handelen om **mensen uit de beperkte ruimte van de privésfeer te halen**. Ik moet mezelf beschouwen als een zorgzame persoon in mijn familie, in mijn onderwijsberoep, als ik een arm persoon tegenkom die op straat wordt afgewezen of als ik ga zwemmen en op het strand ga liggen.

We moeten zorgzaam zijn als een manier van leven die ons onbeperkte individualisme kan doorbreken dat niet alleen leidt tot de zelfvernietiging van de mensheid, maar ook tot de vernietiging van de levende wereld.

Het gaat er dus erom proberen te reageren met een behandeling van de pathologieën van onze samenleving, wat betekent dat we moeten **opvoeden voor de democratie**. Ik ben erg gesteld op een negentiende-eeuwse filosoof, Alexis de Tocqueville, die zei dat "we moeten opvoeden voor de democratie".